

Vakantieviereren in Drenthe, met Groningen en Friesland op steenworp afstand. Dat kan op camping De Drie Provinciën in Een-West. Een plek waar vooral ouderen genieten van de rust en van het landelijk veelgeprezen campingrestaurant.

JAN WILLEM HORSTMAN

Ronald Boels moet glimlachen als hij eraan terugdenkt. Hij was een jochie van een jaar of vier toen zijn moeder hem een briefje op de borst spelde. Met grote letters stonden er drie woorden op geschreven: geen snoep geven.

„Samen met mijn jongere broer Frits groeide ik op op de camping van mijn ouders. Als snel had ik in de gaten dat ik letterlijk mijn zakken met snoep kon vullen als ik bij de tenten langsging. Heel veel mensen stopten mij wat toe. Tot de dag waarop mijn moeder ingreep omdat het volgens haar echt te gortig werd.”

PRIJZEN

De Drie Provinciën. Zo heette de camping waar Ronald Boels opgroeide. Gevestigd in Een-West, nog nét in Drenthe. Spring je over de sloot naast de camping en het bijbehorende restaurant, dan ben je in Friesland. En ga je een paar honderd meter de andere kant op, dan zit je opeens in de provincie Groningen.

„Het Vaals van Noord-Nederland? Ja, zo zou je het ook wel kunnen noemen. Alleen gaat het hierbij niet om drie landen, maar om drie provincies. En in Een-West is het een stuk rustiger dan op het drielandenpunt in Zuid-Limburg.”

De nu 59-jarige Ronald Boels is sinds 2015 eigenaar van de camping en het bijbehorende gelijknamige restaurant. Aan waardering geen gebrek. De camping kreeg in 2022 van de ANWB het predicaat 'De mooiste charme-camping van Nederland' en het restaurant is meerdere keren uitgeroepen tot mooiste campingrestaurant van ons land.

Prijzen binnenhalen zonder dat je als camping zwembad, een speeltuin en animatie hebt? Dat kan zeker. Boels en zijn vrouw Brigitte Koninga (56) richten zich op een speciale doelgroep: volwassenen die volop willen genieten van de rust.

PIONIER

De Drie Provinciën was vroeger allesbehalve een plek waar het rustig was. In het begin van de jaren dertig streek een zekere Hendrik Huizing er neer als een boerenpionier. Hij zag toekomst in een klein boerenbedrijf met café op deze plek.

Het gebied bestond toen nog uit uitgestrekte heidevelden. Veel van zijn klanten uit de beginperiode waren werklieden die de gronden moesten ontginnen, maar ook bewoners van dorpen uit de omgeving wisten de kroeg te vinden. Vooral op zaterdagavond en op zondag was het erg druk en een keer per jaar was er een kermis.

Het ging er – mede door overvloedig alcoholgebruik – niet altijd zachtzinnig aan toe. Dit tot verdriet van uitbater Hui-

zing, die door iedereen Hendrik Huus werd genoemd. 'Ik heb wel veertig deuren in huus en nog gaon ze soms deur de raomen naor buten', zo verzuchtte hij ooit.

In de jaren vijftig verkocht Huizing de boel en in 1967 kwam het bedrijf in handen van Gerard en Gerda Boels, de ouders van huidige eigenaar Ronald Boels. „Het was toen een café met enkele hotelkamers en een kleine camping. Voor het pand stond een benzinepomp en een hokje waar ijs werd verkocht.”

VRIENDSCHAPPEN

Gerard en Gerda Boels waren geen kinderen uit de streek. Gerard groeide op in Arnhem, Gerda in Leerdam. Ronald: „Ze werkten op de cruiseschepen van de Holland-Amerika Lijn en daar hebben ze elkaar ontmoet. Nadat ik in 1966 was geboren, bleef mijn vader op zee werken. Voor het gezinsleven was dat natuurlijk niet leuk. Om die reden gingen ze op zoek naar wat anders. Dat werd De Drie Provinciën.”

Ronald Boels herinnert zich nog dat hij met zijn ouders en zijn broertje in een krap zolderkamertje sliep, omdat zijn ouders zelf hun eigen slaapkamer als hotelkamer hadden verhuurd. En dat hij samen met zijn broertje onder het biljart zat en in het café de meest bijzondere verhalen hoorde.

„Vriendjes wilden graag bij ons spelen. Ook sloot ik in de vakantie vriendschappen met kinderen die bij ons op de camping stonden. Het was toen echt een gezinscamping waar veel jonge gezinnen kwamen.” Langzaam veranderde

Ronald Boels en Brigitte Koninga bij camping-restaurant De Drie Provinciën. FOTO'S: MARCEL JURIAN DE JONG

het bedrijf van karakter. Het café verdween en er kwam een restaurant voor in de plaats. Begin jaren tachtig was het ook gedaan met het hotelgedeelte. De camping werd meerde-re keren uitgebreid. Midden jaren negentig kwamen Ronald en zijn broer Frits ook in het bedrijf en in 2015 was het Ronald die de zaak overnam. Sinds 2018 werkt zijn partner Bri-gitte ook in de zaak.

Door de zaak over te nemen, trad Ronald voor de tweede keer in de voetsporen van zijn ouders. Net als zijn vader en moeder werkte hij daarvoor meerdere jaren op grote cruiseschepen. „Enerverend werk, maar soms ook wel een eenzaam bestaan.”

Terugkijkend is de vijftiger tevreden dat

“
HET VAALS VAN
NOORD-NEDERLAND?
JA, ZO ZOU JE HET OOK
WEL KUNNEN NOEMEN

Met de 2CV op bezoek bij De Drie Provinciën, een rustige camping met meerdere vijvers.

hij voor een bestaan op de vaste wal heeft gekozen in Een-West. De omgeving is prach-tig en samen met zijn Brigitte geniet hij van het werk in het restaurant en op de camping, die inmiddels 143 plekken heeft.

Dat de camping ‘adults only’ is, is volgens Brigitte Koninga een gevolg van een bewuste keuze. „We kwamen steeds meer tot de con-clusie dat onze camping vooral heel goed past bij volwassenen zonder meereizende kinde-ren. Vooral die doelgroep houdt van rust, ruimte en veel groen, in combinatie met ons restaurant. We zijn ons in de marketing volop gaan focussen op deze mensen.”

STERKE PUNTEN

Dat De Drie Provinciën in 2013 werd uitgeroe-pen tot beste vijftigplus-camping van ons land was voor Boels en Koninga een bevesti-ging dat ze op de goede weg waren. Betekent dit dat er helemaal geen kinderen welkom zijn? „Nee, dat niet. Soms komen er kleinkin-deren van gasten logeren en dat is prima. Maar zij moeten er dan wel rekening mee houden dat andere mensen hier voor de rust komen.”

Dus de ruige toestanden uit de periode van Hendrik Huus zijn definitief voorbij? Ronald Boels glimlacht. „Ga daar maar van uit.”

DVHN Zomertoer rijdt naar Nieuw Statenzijl

Dinsdag zet de Zomertoer van Dagblad van het Noorden koers richting het uiterste oosten van de provincie Groningen. We gaan met de Lelijke Eend naar Nieuw Statenzijl en nemen op de grens van land en water onder andere een kijkje bij de Vogelkiekkaste, de mooiste en meest fotogenieke vogelkijkhut van het land.